

Nr 148.

Av herr **Löfgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till förordning om ändrad lydelse av 17 § 2, 3 och 5 mom., 18 § samt 45 § 3 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker.

Härmed får jag väcka förslag om sådan ändring i 17 § 5 mom. av Kungl. Maj:ts under nr 203 framlagda förslag till förordning om ändrad lydelse av 17 § m. fl. §§ i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker, att av lagtexten kommer att tydligt framgå det förhållandet, att, där ansökan föreligger från flera bolag, Konungens befallningshavande skall giva företräde åt det bolag, som bäst tillgodoser det i 63 § av den nämnda förordningen angivna syftet. Visserligen bör detta framgå av lagstiftningens allmänna tendens, såsom denna ock av praxis uppfattats, men enär avfattningen av 17 § 5 mom. i dess nya lydelse synes lida av en viss oklarhet i berörda hänseende, torde ett förtydligande vara önskvärt.

På grund av vad sålunda anförts, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta följande lydelse av 17 § 5 mom. i ovannämnda förordning:

5. Hava stadsfullmäktige eller kommunalstämman inom den kommun, där försäljning är avsedd att äga rum, avstyrkt varje upplåtande av rätt till detaljhandel, må Konungens befallningshavande icke meddela rättighet till sådan handel. Föreligger ansökning från flere bolag, skall Konun-

Motioner i Första kammaren, Nr 148.

gens befallningshavande, där rättighet anses böra meddelas, upplåta sådan till det bolag, som finnes bäst tillgodose det i 63 § angivna syfte.

Rätt till detaljhandel med rusdrycker — — —
fattat detsamma.

Stockholm den 1 april 1922.

Eliel Löfgren.
